

Skatteministeriet
Att.: Peter Ambus
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Den 24. februar 2022

Global minimumsbeskatning i høring

Dansk Erhverv har den 18. januar 2022 modtaget et forslag fra EU-Kommissionen til Rådets direktiv om en global minimumsbeskatning for multinationale koncerner i EU, COM(2021) 823i høring.

Generelle bemærkninger

Indledningsvist skal det beklages, at Dansk Erhverv ikke nåede at afgive høringssvar indenfor fristen. Vi håber, at Skatteministeriet alligevel kan nå at videregive vores bemærkninger.

Overordnet set er Dansk Erhverv imod indførslen af en global minimumsskat. Selskabsskatten er den mest væksthæmmende skat, og det virker derfor mærkeligt, at man er forhoppet på at opretholde den på et vist højt niveau. Selskabsskatten er desuden ikke den store provenudriver, og derfor kunne man varetage statskassernes interesser på anden og bedre vis med andre skatter.

Samtidig er selskabsskatten en konkurrenceparameter som særligt mindre lande kan benytte sig af for at være attraktive i forhold til større lande, som har en tiltrækningskraft til investeringer alene qua deres størrelser. Når selskabsskatteniveauet bliver taget ud af ligningen, så taber et land som Danmark og andre mindre lande relativt konkurrencekraft.

Når muligheden for at bestemme over selskabsskatten ikke længere er et rent nationalt anliggende, så fjerner man desuden noget af skattesuveræniteten fra nationalstaterne og lægger kompetencen i et overstatsligt organ. EU har allerede meldt ud, at de ønsker, at en del af skatten skal gå til EU's egne ressourcer, hvilket yderligere vil fjerne ressourcer fra Danmark.

Derudover så er Dansk Erhverv meget bekymret for om en minimumsskat vil påføre de danske virksomheder yderligere skat og administrative byrder. Dette gælder både med forslaget om minimumsbeskatning efter søjle 2, men også den senere introduktion af søjle 1 kan vise sig at være ekstremt byrdefuld for erhvervslivet.

Dansk Erhverv er enig med kommissionen i, at succes af den globale minimumsskat afhænger af, om den bliver implementeret globalt. Der er imidlertid stor bekymring for, om særligt USA vil implementere begge de to søjler. Hvis vi kommer i en situation, hvor resten af verden ikke implementerer begge de to søjler, som vi formentlig ender med at gøre i Danmark, så vil det yderligere stille dansk erhvervsliv dårligt i konkurrencen med udlandet.

Dansk Erhverv finder det også bekymrende – og underligt – at EU har valgt at gå videre med et direktivforslag, inden de endelige OECD-regler er på plads. For at undgå forskellige regler, så bør det sikres, at direktivforslaget lægger sig klos op ad OECD-forslaget. Det endelige direktivforslag, skal derfor tilpasses og bør sendes i høring igen.

Dansk Erhverv vil opfordre til, at man med de nye regler for taget et grundigt eftersyn af de danske værneregler og får luget ud i de regler, der er overflødige, og som ikke er identiske med reglerne i ATAD og det nye direktiv. De mange særegne danske regler lægger nemlig en yderligere byrde og pres på danske virksomheder.

Dansk Erhverv finder det kritisabelt og foruroligende, at direktivforslaget ikke indeholder en fuld konsekvensanalyse. Direktivforslaget har potentielt stor skadesvirkning på dansk erhvervsliv, og indeholder store administrative byrder. Disse konsekvenser burde være fuldt ud belyst. Kommissionen henviser i stedet til tidligere midlertidige konsekvensanalyser fra 2019. Disse analyser er imidlertid blevet hårdt kritiseret af erhvervslivet, og ikke mindst af den grund burde konsekvensanalyserne være opdateret med svar på kritikken fra erhvervslivet.

Dansk Erhverv mener også, at forslaget skulle have indeholdt en konfliktløsningsmekanisme. Direktivet bygger ikke på skatteretlige – men derimod – på regnskabsretlige principper, dette vil være med til at forøge risikoen for forskellige fortolkninger i forskellige medlemslande, hvilket i særlig grad fremhæver behovet for en konfliktløsningsmekanisme. En vej fremad kunne være at sikre, at det eksisterende direktiv om konfliktløsning i skattesager bliver udvidet til også at gælde for nærværende direktiv.

Specielle bemærkninger

Dansk Erhverv vil bemærke, at det er underligt, at man kun kan medtage en omkostning som følge af forskydningen i udskudte skatteaktiver/-passiver med 15 pct., når man beregner minimumsskatten og ikke bare følger den faktiske skatteprocent i et land – hvorfor denne asymmetri som burde være ligegyldig, når der er tale om udskudt skat?

Udskudte skattepassiver, der strækker sig over fem år, kan som udgangspunkt ikke medregnes i skatteomkostningen, når man opgør ”covered taxes”, som bruges til at beregne ETR. Dog nævnes det, at R&D omkostninger er undtaget fra dette. Dansk Erhverv vil opfordre til at få afklaret, at det er alle immaterielle aktiver der medtages her, således at man er sikker på, at fx tilkøbt IP er dækket, idet det typisk afskrives markant hurtigere skattemæssigt end regnskabsmæssigt i bl.a. farmavirksomheder.

Det foreslås at indføre en adgang til, at et EU-land, der har en lavere skatterate end 15 pct. kan indføre en lokal top-up skat, således at et selskab, der er omfattet af Globe, kan betale en særlig top-up skat i landet selv og dermed blive beskattet med 15 pct. i dette EU-land, i stedet for fx i Danmark.

Dette medfører imidlertid ikke, at indkomsten ikke skal medregnes til moderselskabets opgørelse af indkomst, der skal inkluderes og beskattes med 15 pct., men moderselskabet skal give kredit for den lokale top-up skat. Dette forekommer som en unødvendig administrativ byrde.

Når der skal opgøres "covered taxes", skal skat, der er ført på egenkapitalen eller via OCI, ikke medtages. Måske dette blot anføres, for at det er klart, men det skaber dog tvivl om, hvad "starting point" for beregningen af "qualifying income" er. Mange af de reguleringer der skal foretages til at opgøre "qualifying income", er mange af de indtægter/omkostninger, der normalt føres direkte på egenkapitalen, hvilket kunne indikere, at "starting point" er "Total comprehensive income" i et IFRS regnskab, men dette synes ikke fuldstændigt klart.

Der opfordres derfor til at få præciseret direktivteksten, således at det er klart hvad "starting point" er med udgangspunkt i et IFRS regnskab.

Der tages ikke stilling til, om skat betalt via søjle 1 kvalificerer som en skatteomkostning, når man skal beregne ETR i en jurisdiktion, herunder om skatten anses for betalt i hjemme-jurisdiktionen for den enhed, der har betalt søjle 1 skatten, eller om den anses for betalt i en "markeds-jurisdiktion" og dermed ikke tæller med ved opgørelsen af et selskabs ETR i hjemmejurisdiktionen. Det er Dansk Erhvervs holdning, at en sådan skat bør tælle med ved opgørelsen af ETR, samt at den bør tælle med i hjemmejurisdiktionen for det selskab, der har betalt den.

Kan opgørelserne laves på et andet niveau end fx sambeskatningen/øverste koncernregnskab. Sambeskattede selskaber har ofte ikke har adgang til informationer om hinanden. Hvis selskaberne er selvstændige børsnoterede koncerner, bliver reglerne endnu mere komplekse at administrere. At få en evt. omkostning til en globe-skat inkluderet rettidigt og korrekt i virksomhedernes regnskaber er yderst svært, idet al information om årets tal er fortrolige, indtil de offentliggøres.

Dansk Erhverv stiller sig naturligvis til rådighed for yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Jacob Ravn
Skattepolitisk chef